

Tadeusz Kaletyn

Debrešte (Jugosławia-Macedonia), okręg Prilep

Informator Archeologiczny : badania 6, 293-294

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ALEKSANDRIA / Egipt/

Polska Stacja Archeologii
Śroziemnomorskiej Uniwersytetu
Warszawskiego w Kairze

Badania prowadzili inż. arch. Wojciech Kołtąj
i dr Mieczysław Rodziewicz. Badania antropolo-
giczne zostały przeprowadzone przez prof. dr
Tadeusza Dzierżykray-Rogałskiego. Finansowa-
ła częściowo Polska Stacja Archeologii Środ-
ziemnomorskiej UW w Kairze, częściowo rząd
egipski. Trzynasty sezon badań. Dzielnica miej-
ska z III w. p.n.e. - XIV w. n.e.

W sezonie 1972 kontynuowano prace wykopaliskowe i rekonstrukcyjne na terenie
Kom-el-Dikka.

W obrębie teatru trwały końcowe prace rekonstrukcyjne.

Prace wykopaliskowe koncentrowały się przede wszystkim na terenie dzielnicy
mieszkalnej usytuowanej pomiędzy łaźniami rzymskimi a teatrem. Poza bogatym
materiałem ceramicznym, na uwagę zasługuje brązowa figurka atlety. Najcenniejszym
znaleziskiem tej kampanii są niewątpliwie mozaiki rzymskie z przedstawieniami
ptaków, z I w. n.e.

Drugim miejscem badań archeologicznych było zaplecze łaźni rzymskich, posia-
dające obszerne podziemia w postaci korytarza obwodowego o beczkowym sklepie-
niu oraz przylegających do niego pomieszczeń. Wyniki tegorocznych badań pozwala-
ją na wysunięcie tezy, że były to prawdopodobnie magazyn do przechowywania trzci-
ny służącej jako materiał opałowy do łaźni. Pracom rekonstrukcyjnym i konserwa-
torskim zostało poddane hipokaustum.

Między łaźniami a dzielnicą miejską odsłonięto górną nekropole arabską z XII-
XIII w.

DEBREŃTE

/Jugosławia-Macedonia/
okręg Prilep

Muzeum Narodowe w Prilepie
Konserwator Zabytków Archeologicznych
we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Tadeusz Kaletyn.
Finansowało Muzeum Narodowe w Prilepie.
Drugi sezon badań. Cmentarzysko wielokultu-
rowe II w. p.n.e. - IV w. n. e.

We wrześniu 1972 r. w ramach współpracy polsko-jugosłowiańskiej prowadzono prace badawcze na zespole osadniczym/twierdza, podgrodzie, cmentarzysko/koło Debrešte /L-82/. Nekropola położona jest na piaszczystej kulminacji, na północny-wschód od ruin twierdzy, która funkcjonowała w czasach hellenistycznych, imperium rzymskiego oraz okupacji bizantyjskiej. Wykop o powierzchni około 102 m² założono na polu uprawnym, po prawej stronie szosy do Ropotova.

Stratygrafia pionowa tego obszaru obejmuje kilka warstw kulturowych o łącznej miąższości do 1,5 m. W warstwę związaną z osadnictwem w okresie halstattkim i w epoce neolitu, wkopane są groby. Ogółem odkryto 18 grobów.

Większość pochówków znajdowała się w grobach skrzynkowych, obłożonych i przykrytych płytami kamiennymi. Odkryte groby przeważnie nie były związane ze sobą układem rzędowym. Wszystkie groby, z wyjątkiem jednego, były jednostkowe. Większość zbadanych pochówków stanowią szczątki kostne dorosłych osobników, przeważnie mężczyzn. W czterech grobach były pochowane dzieci, w tym dwa noworodki. Na szczególną uwagę zasługuje grób nr 9 zawierający poćwiartowany szkielet dorosłego osobnika oraz urnę ze spalonymi kośćmi, innego dorosłego osobnika.

Wyposażenie grobów obejmowało naczynia, lampki oliwne, przedmioty żelazne, monety. Wyjątkowo bogato wyposażono grób nr 9, zawierał on m.in. dwie amfory, dwa ostrza grotu, hełm, miecz, nóż, lampkę oliwną.

Szczegółowe wyniki badań będą opublikowane w jugosłowiańskim wydawnictwie specjalistycznym.

Badania będą kontynuowane.

DEIR EL-BAHARI / Egipt/

Polska Stacja Archeologii
Śródziemnomorskiej Uniwersytetu
Warszawskiego w Kairze i .
P.P. Pracownia Konserwacji Zabytków
w Warszawie

Badania prowadziła Polska Stacja Archeologii
Śródziemnomorskiej UW w Kairze, pracami
konserwatorskimi kierował inż. Zygmunt Wysocki.
Finansowała częściowo Polska Stacja Archeologii
Śródziemnomorskiej UW w Kairze, częściowo rząd
egipski. Dwunasty sezon badań, Świątynia z okresu
XVIII dynastii.